

UCHWAŁA NR XV/104/16
RADY GMINY LIPCE REYMONTOWSKIE

z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Lipce Reymontowskie odnośnie jego bezczynności.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 23, zm. poz. 868.) i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 446) po zapoznaniu się ze skargą, uwzględniając stanowisko Komisji Rewizyjnej uchwala się, co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona na Wójta Gminy Lipce Reymontowskie przez Panią Katarzynę Dziudę z dnia 9 czerwca 2016 r. (Nr 836) na jego bezczynność jest bezzasadna z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu faktycznym i prawnym stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Lipce Reymontowskie do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

mgr Danuta Łaska

Uzasadnienie

I. Stan faktyczny:

Pani Katarzyna Dziuda pismem z dnia 29.04.2016 r. wystąpiła do Wójta Gminy Lipce Reymontowskie o wyjaśnienie z jakich przyczyn jej pismo z dnia 16.12.2015 r. dotyczące wpływu wzrostu podatku od wiatraków na wysokość subwencji wyrównawczej dla gminy Lipce Reymontowskie zostało ocenione przez Panią Skarbnik Joannę Karpowiak poprzez użycie słów cyt: „to pismo nadaje się do śmieci” podczas obrad Komisji w dniu 13.01.2016 r. Okoliczność tę wywodzi z protokołu zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej. Z uwagi na brak odpowiedzi organu Pani Katarzyna Dziuda w dniu 9.06.2016 r. złożyła „skargę na beczynność Wójta Gminy Lipce Reymontowskie” skierowaną do Rady Gminy Lipce Reymontowskie.

II. Podstawa prawna:

ØUstawa z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23, poz. 868).

ØUstawa z dnia 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1202, z 2015 r. poz. 1045, poz. 1220)

III. Analiza prawna:

W pierwszej kolejności zwrócić uwagę należy na całość wypowiedzi Pani Skarbnik Gminy zawartej w protokole z posiedzenia. Z uwagi na fakt, że tuż za sformulowaniem *"to pismo nadaje się do śmieci"* w protokole znalazła się dalsza wypowiedź Pani Skarbnik, to podnoszenie przez Panią Katarzynę Dziudę twierdzenia, że cyt: *"brak jest jednak w protokole uzasadnienia tego stanowiska"* rozmiągają się z rzeczywistym stanem. Pismo w którym Pani Katarzyna Dziuda zwraca się o wyjaśnienie przyczyn z jakich jej pismo zostało w taki sposób ocenione przez Panią Skarbnik, przy jednoczesnym zawarciu tych przyczyn w protokole z posiedzenia skłania do refleksji, że Pani Katarzyna Dziuda nie zapoznała się w całości z wypowiedzią Pani Skarbnik zamieszczoną w protokole, a którą uznać należy jako uzasadnienie zajętego przez Panią Skarbnik stanowiska. Pismo to wyraża próbę wchodzenia w polemikę na temat dyskusji jaka już się przecież odbyła w dniu samego posiedzenia. I egzekwowanie dalszych wypowiedzi nie znajduje oparcia w obowiązującym porządku prawnym. Z powyższych względów nieudzielenie odpowiedzi przez organ nie powinno rodzić żadnych skutków prawnych.

Odnosząc się zaś do ustawy o pracownikach samorządowych, co do której w zakresie art. 24 ust. 2 pkt 5 i 6 powołuje się Pani Katarzyna Dziuda wskazać należy, że *Do podstawowych obowiązków pracownika samorządowego należy dbałość o wykonywanie zadań publicznych oraz o środki publiczne, z uwzględnieniem interesu publicznego oraz indywidualnych interesów obywateli*, o czym stanowi art. 24 ust. 1 ww. ustawy. Jest to ogólna wskazówka dotycząca sposobu świadczenia pracy przez pracowników samorządowych, którzy powinni uwzględniać kontekst funkcjonowania jednostek samorządowych oraz charakter pracodawcy (stąd dbałość o wykonywanie zadań publicznych i środków publicznych). We wszelkich swoich działaniach muszą brać pod uwagę i dążyć do realizacji zadań jednostki, w której są zatrudnieni. Z tego też względu w przedmiotowej sprawie powinien przyświecać prymat tejsze zasady. Obowiązek dbałości o wykonywanie zadań publicznych oraz o środki publiczne oznacza dochowanie obowiązku należytej staranności, jakiej można oczekiwać od pracownika zatrudnionego w administracji samorządowej w zakresie zadań, które ma wykonać gmina, powiat czy województwo. Wymienienie takich obowiązków w pierwszej kolejności w art. 24 ma na celu podkreślenie, że charakter obowiązków pracowników samorządowych jest ściśle związany z celami działalności i funkcjami publicznymi, jakie stoją przed organami administracji samorządowej. Pani Skarbnik Gminy jako osoba posiadająca wiedzę z zakresu finansów i rachunkowości oraz prowadząca księgowość gminy miała obowiązek zabrać głos w sprawie pisma Pani Katarzyny Dziudy bowiem dotyczyło sfery finansów. Obowiązek sumiennego i starannego wykonywania swoich zadań zobowiązywał wręcz do wypowiedzi. **Ocena jaką posłużyła się Pani Skarbnik na posiedzeniu Komisji nie wykracza poza**

standardy merytorycznej krytyki. Każdy obecny na posiedzeniu Komisji w ramach zabieranego głosu mógł wypowiedzieć swoje zdanie na temat przedstawionych przez Panią Katarzynę wyliczeń.

Konieczne jest przy tym kilka słów dodatkowych dt. znaczenia użytego sformułowania: "to pismo nadaje się do śmieci". Oznacza ono rzecz zbędną, rzecz bez wartości. Określenie to użyto w stosunku do pisma, a nie do samej skarżącej. Mimo istnienia instrumentów prawa cywilnego w zakresie dochodzenia roszczeń za naruszenie dóbr osobistych stwierdzić należy z całym przekonaniem, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do takiegoż naruszenia i bez szans na powodzenie jest zasieganie po te instytucje.

Należy podzielić ukształtowany już w okresie przedwojennym pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 9 marca 1934 r., 3 K 469/33 ; także wyrok z dnia 7 października 1935 r., III K 1146/35), akceptowany w doktrynie, który zachował aktualność na gruncie obecnie obowiązującego prawa (wyroki SN: z dnia 11 grudnia 1996 r., III KKN 98/96 , oraz z dnia 23 maja 2002 r., V KKN 435/00). W myśl tego stanowiska **wypowiedzi stanowiące realizację uprawnień lub wykonywania obowiązków nie mogą, jako mające charakter działań prawnych, być traktowane jako zniesławienie.** Trzeba tu uwypuklić, że do takich wypowiedzi zalicza się, między innymi, oświadczenia składane w uzasadnieniu lub w obronie praw (np. skargi sądowe, odpowiedzi na zarzuty procesowe, zażalenia, doniesienia pokrzywdzonych o przestępstwie), a także oświadczenia składane w wykonaniu obowiązku nałożonego przez prawo publiczne (np. oświadczenia prokuratorów i sędziów, raporty policji, opinie z akt osobowych, itp.). **Nie stanowią zniesławienia oświadczenia i wypowiedzi będące realizacją uprawnień opartych na prawie. Dotyczy to w szczególności krytycznych ocen wyrażonych w opiniach służbowych,** skargach, pismach procesowych, krytyce naukowej, artystycznej itp. Warunkiem natomiast pozbawienia omawianego oświadczenia cech bezprawności jest to, aby działanie w każdej z tych sytuacji nie wykraczało poza wyznaczone granice kompetencji (uprawnienia, upoważnienia, obowiązku), w tym nie było działaniem pozornym, podyktowanym zamiarem zniesławienia. Wobec powyższego dokonując analizy uwzględniającej nie tylko znaczenie użytych słów, lecz także cały kontekst sytuacyjny oceniany według kryteriów właściwych dla ludzi rozsądnych i uczciwych stwierdzić należy, że do uchybienia obowiązków nie doszło.

Z tych wszystkich względów pismo Pani Katarzyny Dziudy o podanie przyczyn wypowiedzi Skarbnika gminy przy jednoczesnym zawarciu w treści protokołu tychże przyczyn uznać należało za wchodzenie ponad miarę w zwykłą polemikę nad odbytą już dyskusję.

IV. Wnioski końcowe:

Rada Gminy Lipce Reymontowskie na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 229 k.p.a. winna stwierdzić, że skarga Pani Katarzyny Dziudy z dnia 9.06.2016 r. (zarejestrowana pod numerem wpływu 836) na Wójta Gminy Lipce Reymontowskie jest niezasadna i podlega oddaleniu z przyczyn wskazanych powyżej. Następnie Skarżącego należy zawiadomić o sposobie załatwienia skargi.

Pouczenie:

W przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego(Art.239 Kodeksu postępowania administracyjnego –Dz.U.z 2016 r. poz.23 i poz. 868) .